

Οικουμενικός Πατριάρχης: Η Ορθοδοξία είναι η οικοφιλική μορφή του Χριστιανισμού

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Ενόψει της Αρχής της Ινδίκτου, της εισόδου στο νέο εκκλησιαστικό ενιαυτό, ο οποίος αρχίζει την 1 Σεπτεμβρίου, ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος εξέδωσε το μήνυμά του, όπου αναφέρεται στη σημασία του σεβασμού της Κτίσεως.

Καθώς η εορτή της Ινδίκτου έχει ανακηρυχθεί από το Οικουμενικό Πατριαρχείο ως Ημέρα προσευχής υπέρ της προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος, ο Παναγιώτατος τόνισε ότι “τό Οίкуμενικόν Πατριαρχεῖον ὄχι μόνον ἐπεσήμανεν ἐγκαίρως τήν σοβαρότητα τῶν περιβαλλοντικῶν προβλημάτων, ἀλλά ἔστρεψε τήν προσοχήν εἰς τά αἰτίά των, εἰς τάς ἐσωτερικάς, πνευματικάς καί ἠθικάς καταβολάς των, καί προέτεινε λύσεις ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Ὁρθοδόξου ευχαριστιακοῦ καί ἀσκητικοῦ ἥθους

“.

Ανέφερε ακόμη ότι πέρα από τη λάθος τοποθέτηση του ανθρώπου απέναντι στην Κτίση, προστίθεται ακόμη “τό πανδαιμόνιον τῶν πολεμικῶν ἰαχῶν, τῶν βομβαρδισμῶν, τῶν πυραύλων καί τῶν ἐκρήξεων, τό ὅποιον ἐπικαλύπτει τήν κραυγήν τῶν ἀθῶων θυμάτων τῆς ἀνηλεοῦς βίας καί τούς στεναγμούς τῆς δημιουργίας. Τό μέλλον τῆς ζωῆς εἰς τόν πλανήτην μας ἤ θά εἶναι οἰκολογικόν καί εἰρηνικόν ἤ ἀνύπαρκτον”.

Παρακάτω το μήνυμα:

Τιμιώτατοι ἀδελφοί Ἱεράρχαι καί τέκνα ἐν Κυρίῳ εὐλογημένα,

Εὐδοκοῦντος τοῦ πανδώρου Θεοῦ, εἰσερχόμεθα σήμερον εἰς τό νέον ἐκκλησιαστικόν ἔτος, δοξολογοῦντες τό ὑπερουράνιον ὄνομα Αὐτοῦ διά τήν ἀδιάσπαστον δαψιλῇ καρποφορίαν τῶν πρωτοβουλιῶν τῆς Ἁγίας Αὐτοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας εἰς τόν χῶρον τῆς προστασίας τῆς κτίσεως. Τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον ὄχι μόνον ἐπεσήμανεν ἐγκαίρως τήν σοβαρότητα τῶν περιβαλλοντικῶν προβλημάτων, ἀλλά ἔστρεψε τήν προσοχήν εἰς τά αἰτία των, εἰς τάς ἐσωτερικάς, πνευματικάς καί ἠθικάς καταβολάς των, καί προέτεινε λύσεις ἐπί τῇ βάσει τοῦ Ὁρθοδόξου ευχαριστιακοῦ καί ἀσκητικοῦ ἥθους.

Ἡ Ὁρθοδοξία ὡς πίστις, θεία λατρεία καί ἐγκόσμιος μαρτυρία εἶναι ἡ οἰκοφιλική μορφή τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ ταύτῃ, ἡ ἀνακήρυξις τῆς ἑορτῆς τῆς Ἰνδίκτου εἰς Ἡμέραν προσευχῆς ὑπέρ τῆς προστασίας τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος δέν ὑπῆρξεν ἀπλῶς ἀντίδρασις εἰς τήν σύγχρονον οἰκολογικήν κρίσιν, ἀλλά συνέπεια καί προέκτασις τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας ὡς «ἐφηρμοσμένης οἰκολογίας». Ἐξ ἀρχῆς διεκηρύξαμεν καί τό ἀδιαίρετον τοῦ σεβασμοῦ τῆς δημιουργίας καί τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου καί ἀνεδείξαμεν τήν κοινήν ρίζαν καί τήν ἀλληλουχίαν περιβαλλοντικῶν καί κοινωνικῶν προβλημάτων. Ἡ ἀπομάκρυνσις ἀπό τόν Θεόν γεννᾷ τήν κτητικήν καί ἐκμεταλλευτικήν στάσιν καί συμπεριφοράν ἔναντι τῆς κτίσεως καί τοῦ συνανθρώπου, ἐνῶ ἡ ἐν Χριστῷ καί κατά Χριστόν ζωή εἶναι πηγή περιβαλλοντικῆς εὐαισθησίας καί φιλανθρώπου δράσεως. Συμφώνως πρός τόν Κυριακόν λόγον, «πᾶν δένδρον ἀγαθόν καρπούς καλοῦς ποιεῖ, τό δέ σαπρόν δένδρον καρπούς πονηροῦς ποιεῖ. Οὐ δύναται δένδρον ἀγαθόν καρπούς πονηροῦς ποιεῖν, οὐδέ δένδρον σαπρόν καρπούς καλοῦς ποιεῖν» (Ματθ. ζ', 17 – 18).

Ὁ σεβασμός τῶν πνευματικῶν ἀξιῶν, ὁξύνει τό αἰσθητήριόν μας διά τό ἀγαθόν καί τό πρακτέον. Ἡ ἀδιαφορία διά τό Ὑπερβατικόν καί ὁ συνακόλουθος «ἀνθρωπομονισμός» ὁδηγοῦν εἰς ἐγκλωβισμόν τοῦ ἀνθρώπου εἰς τά γεώδη, εἰς συρρίκνωσιν τῆς ἐλευθερίας του εἰς πραγματιστικές ἐπιλογάς καί ἀποφάσεις,

συνυφασμένας πάντοτε μέ επιφανειακάς θεωρήσεις τῶν πραγμάτων καί μέ τήν ταύτισιν τοῦ ἀγαθοῦ μέ τό «περιστασιακῶς χρήσιμον». Ὁ ἐπίκαιρος λόγος περί «οἰκολογικῆς μετανοίας», πέραν τῆς κλήσεως εἰς μεταμέλειαν διά τήν ἐπιτελεσθεῖσαν οἰκολογικήν ζημίαν καί εἰς ριζικήν ἀλλαγὴν νοοτροπίας καί συμπεριφορᾶς ἔναντι τῆς δημιουργίας, ἀναφέρεται καί εἰς τήν ἀνάγκην ὑπερβάσεως τῆς σφαλερᾶς τοποθετήσεως, ἡ ὁποία στηρίζει τήν θεώρησιν τῆς καταστροφικῆς διὰ τό φυσικόν περιβάλλον «ιδιονομίας τῆς οἰκονομίας» ὡς μονοδρόμου πρὸς τήν ἀνάπτυξιν, καί τροφοδοτεῖ τήν ἀφελῆ πίστιν εἰς τήν δυνατότητα τῆς φύσεως νά ἀναζωογονῇται ἀφ’ ἑαυτῆς εἰς τό διηνεκές, παρά τὰς ἀνθρωπογενεῖς ἐπιβαρύνσεις της, ὡς ἡ ἐντεινομένη κλιματική ἀλλαγή καί αἱ καταστροφικαί πλανητικά συνέπειά της. Εἰς ὅλα αὐτά προστίθεται σήμερον τό πανδαιμόνιον τῶν πολεμικῶν ἰαχῶν, τῶν βομβαρδισμῶν, τῶν πυραύλων καί τῶν ἐκρήξεων, τό ὁποῖον ἐπικαλύπτει τήν κραυγὴν τῶν ἀθῶων θυμάτων τῆς ἀνηλεοῦς βίας καί τούς στεναγμούς τῆς δημιουργίας. Τό μέλλον τῆς ζωῆς εἰς τόν πλανήτην μας ἢ θά εἶναι οἰκολογικόν καί εἰρηνικόν ἢ ἀνύπαρκτον.

Τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, ὁμοῦ μετά τοῦ ἀγῶνος διά τήν εἰρήνην, τήν δικαιοσύνην καί τήν ἀλληλεγγύην, θά συνεχίσῃ νά πρωτοστατῇ εἰς τήν προστασίαν τῆς φύσεως, εἰς τήν ἀνάδειξιν τῆς οἰκολογικῆς θεματικῆς εἰς κεντρικόν ζήτημα τοῦ διαχριστιανικοῦ καί τοῦ διαθρησκειακοῦ διαλόγου, εἰς τήν προβολήν τῆς σημασίας τῶν χριστιανικῶν οἰκοφιλικῶν ἀρχῶν καί παραδόσεων ἐν τῷ πλαίσιῳ διεθνῶν θεσμῶν, οἰκολογικῶν ὀργανώσεων, ἐπιστημονικῶν ἰδρυμάτων καί τῆς κοινωνίας τῶν πολιτῶν. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ σύμπραξις εἰς τόν τομέα τῆς οἰκολογίας ἐνισχύει τήν αἴσθησιν τῆς κοινῆς εὐθύνης διὰ τήν πορείαν πρὸς τό μέλλον καί δημιουργεῖ νέας εὐνοϊκὰς προοπτικάς.

Ἐπανερχόμενοι εἰς ὅσα ἀνεφέρομεν εἰς παλαιότερον Μήνυμά μας, καλοῦμεν ἐκ νέου τὰς ἀνά τήν οἰκουμένην Ἐπαρχίας τῆς Μητροῦς Ἐκκλησίας, τὰς ἐνορίας καί τὰς ἱεράς Μονάς, νά ἀναπτύξουν συντονισμένας δράσεις καί συγκεκριμένας παρεμβάσεις διὰ τήν κινητοποίησιν τῶν πιστῶν, μετ’ ἐμφάσεως εἰς τήν διαπαιδαγώγησιν τῆς νέας γενεᾶς. Ἡ ἐφαρμογή τῶν οἰκολογικῶν συνεπειῶν τῆς πίστεώς μας ἐν τῇ πράξει ἀποτελεῖ καθοριστικὴν διάστασιν τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν ἰδιοπροσωπίας.

Ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ, εὐχόμενοι πρὸς πάντας ὑμᾶς αἷσιον καί πολύκαρπον ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς καί θεαρέστοις τόν νέον ἐκκλησιαστικόν ἐνιαυτόν, καλοῦμεν τὰ ἀνά τήν ὑφήλιον τέκνα τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας νά ζοῦν οἰκοφιλικῶς καί φιλαδέλφως, νά προσεύχωνται διὰ τήν κτίσιν καί τήν εἰρήνην, νά ἀγωνίζωνται διὰ τήν ἀκεραιότητα τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος καί τήν ἀειφορίαν, καθὼς καί διὰ τήν ἐμπέδωσιν τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἀλληλεγγύης, καί ἐπικαλούμεθα

ἐφ' ὑμᾶς, μεσιτεία καὶ προστασία τῆς Παναγίας Θεοτόκου τῆς Παμμακαρίστου, τὴν ζείδωρον χάριν καὶ τό μέγα ἔλεος τοῦ πανσθενοῦς Κτίστου τῶν ἀπάντων καὶ παντελεήμονος Θεοῦ τῆς ἀγάπης.

**Εὐλογημένον ἐκκλησιαστικόν ἔτος, ἀδελφοί καὶ τέκνα ἐν
Κυρίῳ!**

,βκε' Σεπτεμβρίου α'

Ὁ Κωνσταντινουπόλεως

διάπυρος πρὸς Θεόν εὐχέτης πάντων ὑμῶν

Κεντρικὴ φωτογραφία: Ραφαήλ Γεωργιάδης